

Uppslutningen till årets glada höststämma var stor

En spelmansstmita

Spe mcnsgradjen . . .

(Forts. fr. 1:a sid.)

mer som hela det stora gänget inleddespelmandagemed. Därfanns naturligtvis gamla stadiga, strongai strängaspelet, men där var också ungdomar med litet flinkare fingrar, där var heller inte bara karlar utan också ett modigt dussin kvinnor med och bidrog till att spelmanspreludiet blev anslående.

Så kom spellagen ett efter ett,

sicuaa l
med et
och kär
tarna.

Inti

satte St

nast på

låtar, so

tetten se

Frågan

här gån

rikland

kvartett

ket sny

arbetad

den kr

alltför

Sörmlän

gen ett

tälje, in

ken, m

lag. Na

mindre

med äre

vanligt

komme

sadesva

som en

dagens

i sin tu

Du

den en

upplän

kan ge

Detv a

August

hälsing

varligar

glädjan

livskraft

Er

stod in

mågan

Birgitta

patiska

och vin

ett tre

mang e

ner de

i bred

lodiern

ten om

dess n

bredd

mollöv

magnif

tionals

Dalfolk

fanns också med som gäster och prydde liksom sina kolleger upp estraden med vackra dräkter. Sex-tetten från Vika, By och Säter hade verkligen låtar med en tjugig patina över sig att komma med. Man kan ju konstern att "krusa" melodierna där uppe och bitarna från Enviken hade väl inte hög ålder men de hade den gamla daldialekten i behåll i alla fall. Spellaget var annars litet slapp 1 rytmen och lealöst i periodindelningen. Västmanlänningarna isade ett sympatiskt spel men knappast med något sting i. Sting hade däremot hälsingarna den här gången. Det kanske var för att de tycktes vara litet purkna från i föl på UNT:s anmälare. Jag vågade misstänka att deras låtar då inte var så värst gamla. Det stack laget i sidan och det har alltså varit sint i ett helt år.

— Det är väl bäst att tidningen får bestämma ledarna på låtarna i år, så den farligt reslige och kraftige ledaren.

— Ja, tyvärr inte så gamla i år heller, ska vi säga 75, blir svaret. I varje fall var laget säkert i sitt

Spelmansglädjen stor och grann på traditionell uppsalastämman

Det var en överlag fräsch och frisk spelmansträff som bjöds en talrik publik i universitetets aula på söndagsmiddagen. Till de uppsalensiska höststämman hör ju också en spelmansstämman. Upplands spelmansförbund har de senaste åren brukat samla grannlandskapet till denna stämman. Så hade man också gjort i år och det är en ypperlig idé som betyder mycket för sammanhållningen. Spelmän emellan, stimulanser från olika landsändar och överhuvud en starkare uppslutning kring de folkmusikaliska värdena.

Upplands spelmansförbunds ordförande skall denna gång ha en och till och med till klingande rent särskilt varm eloge för sitt goda spel. Valet av låtarna har också ledarskap. Han tycks inte bara ha blivit kräsnare. Man håller vakt om förbundet starkt i sin hand, han de bästa är nog så sant, men inte förtyllt torde det vara ganska roligt för var och en lekare att stå i en 100-hövdad skara och spela Mungalåten, Långbacka-Janspolska, Åltoimtarschen och Sparrfarspolska, de num-